

אלא עירבו אם יש
 לפניה דקה ארבעה אה
 ודמין דקה אה
 כבאמי עסקין בדלא
 ביבאה עשרה. אי הכי כ
 דקה דמי אה. הוי.
 ופרקינן במגופסה, פירוש
 מופקדנות כמו מעקה ע
 שפוט אמות כיון דעבדו
 דקה סלוקי פסלוקי
 כבי מרפסת נפשיה
 מהותם. אמר רב יהודה
 שמאל כותל
 צפון בסולמות אפילו
 כותר מעשר תרות
 חומצה עליו. ואקשינן
 אמר שמאל כבי
 אמר רב נחמן אנש
 רגוש מרפסת
 שסבחו ליה עירבו. כ
 פ"י הא דאמר שמאל
 שבת שבת חצירות
 שפוט בסולמות בית
 אמות במשכא,
 בני ארבע
 לעלות ליה ארבע
 לות חישין
 אלא חללו
 תרות מחיצה שם. והוא
 קקוניה דאמר רב
 שפוט הו כבי גברי
 ומוסרין. וא"ל לאמר
 ליה עירב להו. אול חזא
 לתתו (רובי) [בת לר] [למלא]
 אלא מצו מערב ליה הוי
 שיהו, אמר אבידל הא
 חזונות כהדי מתא דאי
 מערבין דר חלונות.
 אמר רב רב
 חלונות דהא רבא רב
 מערב
 חלונותא ערסא ערסא,
 שכונות שכונות
 משפח' שכונות כרדי (רבין)
 ומוסריה דהוה מפקסא
 שביניהו, רב ערסא הוי
 לאחוריה. ואע"פ
 (אמא) [דאי] בעי לערובי
 מצו לערובי. [הדי]
 אמר רב רב
 [לעארבין] דרך גגות מצו
 מערבין, הכא לא מצו
 מערבין אלא דר חלונות.
 הויא דהא הווא כי
 תיבבא דהוה ליה להו
 מפרוביבא ויהוה
 הוה שיהו לכולא מתא.
 אמר אביי הינו דאמר ל
 רב יוסף לן דר עירב רוב
 חזיו (מאי צורית על)
 [דרלא צווחת עלה] כבי
 תנא אבי
 יהודה עיר אתת היתה
 וחדשה היתה
 ששנה ויהי כבי דירוח
 אנשים ושנים וסך, ובה
 משעין חזיה
 שיהו. ומיבעי לן
 היכי דיהו חזיה שיהו
 חזיה דיהו חזיה חזיה
 לדידה ומערבין
 חזיה, אן [לא]. רב הונא
 רב יהודה דחזא חזיה
 חזיה אמר ליה הוה
 שיהו רב
 שמונן אמר
 חזיה לערב. כבי